

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3, 50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—261

Οἱ μεταβάλλοντες κατοικίαν Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαιρῶς πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

φαίνεται ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ γῆν ὅσα ὑπάρχουσι διχαστικὰ ἡμεῖς προσβολῆς κατὰ τῆς Γραφῆς. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχομεν τὴν προσβολὴν τῶν Ἰουδαίων, ἀρνούμενων τὴν δύναμιν τῶν σημείων, καὶ ἀπαθεύοντων τὰ ἱερὰ ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ τὰς ἀληθείας τῆς Γραφῆς. Ἀφ' ἑτέρου ἔχομεν πολλὰ περὶ τινος τοῦ ὁποῖου πολλοὶ καὶ ἰσχυροὶ ἄνθρωποι ἴσως δυσκόλως ἐννοοῦσι, τῆς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς. Ἀμφότερα τὰ μέρη ταῦτα καίτοι ἅ ὅτι αὐτῶν εἰσι λίαν διάφορα, καίτοι ὁ διχαστικὸς αὐτῶν δύναται νὰ θεωρηθῆ διάφορος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸ πικροβολικὸν καὶ τὸ ἱπικικὸν τοῦ αὐτοῦ κατακτικῆς στόλου. Ἡ ἐμπνεῖσις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ὡς λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ μόνον ἀντικείμενον τῆς προσβολῆς τῶν. Καὶ διατί; Διότι οἱ ἄνθρωποι θέλουσι, ὡς πρὸς ἀλλοτρίαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀποστόλου λογισμοῦ, θεησκείαν ἢ τις γὰ ὑπερηφανείας, καὶ οὐχὶ θεησκείαν ἢ αὐτοὶ νὰ ὑπερηφανεύσονται ὡς οἱ Ῥωμαῖοι ἐπικουρεῖους Θεοῦ καὶ εἰδῶλα, θέλουσι ἐλαστικὴν θεησκείαν οὐχὶ αὐστηρὴν κώδικα ἀπολύτου δικαιοσύνης πρὸς ἃν νὰ συμμορφῶνται καὶ συντασσόμεναι. Ἡ Γραφή εἶναι ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ εἰς ἃν δεχθῶμεν ὅτι ἡ Γραφή εἶναι θεοπνεύστος εἰς ἃν ἡμεῖς ἡμεῖς νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῆ. Τοιοῦτοτρόπως προσέρχεται ἡ ἀνωτέρα κριτικὴ ἢ ἡμεῖς ἡμεῖς εὐχαρίστως ὑποδεχόμεθα.

ὑπάρχουσι χωρὰ ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν αἷς τὰ διλυτικὰ ὄξέα τῶν κριτικῶν ὀλίγον δύναται νὰ ἐπενεργήσῃ πρὸς κλονισμὸν τῆς πίστεως τοῦ λαοῦ, καίτοι καὶ ἐκεῖ ἄδυνατόν ἐστι νὰ φοβηθῆ ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ μέρους ἐνδοξαίου τίνος. Ὁ ἱστορικὸς χαρακτήρ τῆς Γραφῆς διατελεῖ ἄν εἰς λίαν διάφορον ἔσθιν ἐκείνης εἰς ἃν διατελεῖ κατὰ τοὺς προγενεστέρους χρόνους. Οἱ

ἄνθρωποι εὐκόλως τοῦτο λησμονοῦσι καὶ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ χριστιανισμοῦ, οἱ τῆς Γραφῆς προσβολαί, ὠρισμένως ἀγνοοῦσιν, ὅτι οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Βολταίρου μέχρι τοῦ Κολένσου καὶ ἐφεξῆς ἐφρόνουν ὅτι τὰ βιβλία ἦσαν ὁλοκλήρως ἐφευρέσεις τῶν μετέπειτα χρόνων καὶ ἡ γνώμη αὕτη ἐπεκράτει μεταξὺ τῶν σκεπτικῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐπὶ ἕνα αἰῶνα, ἕως οὗ ὁ Δαίαρδ ἤρξατο νὰ σκάπηται καὶ ὁ Βόττος νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ ὁ Ῥώλένσιον νὰ ἐρμηνεύῃ, ἔνν δὲ πάντα ταῦτα μετεβλήθησαν.

Σήμερον κατ' ὄν χρόνον ἡ κριτικὴ αὕτη τῆς ἐνδοξίας συνειδήσεως ἤρξατο νὰ κυριεύῃ τὴν Γερμανίαν ἐπέδραμε δὲ καὶ τὴν Ἀγγλίαν, ὅταν αἱ σκέψεις αὐτῆς μετέτρεπον τὰ διανοήματα τῶν νέων μαθητῶν τῶν ἀρχαίων Πανεπιστημίων, τότε ὀλίγοι ἄνθρωποι ἔσκαψαν, καὶ ἀνέστυρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῶν πολλοὺς ἀρχαίους τεθαμμένους λίθους. Γλῶσσαι αἰτινῆς ὑπῆρξαν βωβαὶ ἐπὶ τρεῖς χιλιάδας ἔτη ἐλαλῆθησαν πάλιν καὶ ὁ μονάρχης Σάρδων ὅστις μόνον ἀπαξ ἀναφέρεται ἐν τῷ Ἠσαῖα, οὐδέποτε δὲ ἀναφέρεται ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ πάλιν ἔλαβε τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῇ γενεαλογίᾳ τῶν βασιλέων καὶ ὁ Βαλτάσαρ ἀποδείκνυται ὅτι εἶχε πραγματικὴν ὑπαρξίν χωριστὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Πᾶντα ταῦτα ἐξήγειραν μεγάλην τὴν προσοχὴν ἐν τοῖς κόλλοις τῶν πεπαιδευμένων καὶ ἐφέλικσαν τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν μελέτην τῆς Γραφῆς ὡς ἱστορικοῦ βιβλίου, οὕτω δὲ πολλὰ πλείονα κατορθώθησαν. Οἱ ἄνθρωποι οὐ μόνον ἐγκατέλιπον τὸ σύστημα τῆς διαμφισθητικῆς τῆς ἱστορικῆς ἀκρίβειας τοῦ βιβλίου τῶν Βασιλέων καὶ τῶν ἀρχαιότερων βιβλίων ἀπὸ τῆς Ἐξόδου καὶ κατωτέρω, ἀλλ' ἐνταῦθα, ὡς πάντες γινώσκουμεν, κατὰ τὰ τελευταῖα ὀλίγα ἔτη ἴσως δὲ καὶ μῆνας, ὑπάρχει ρεῦμα φιλολογίας λαλοῦν ἐκ τῶν τάφων τοῦ Εὐφράτου, φέρων ἡμᾶς ὀπίσω σχεδὸν μέχρι τοῦ βίου τοῦ Νῶε. Τί δὲ δύναται νὰ ἀπομείνῃ ἔνν ἐκ τῆς ἀνωτέρας κριτι-

Ρακή και τῶ δάσει τῆς Βουλῆς. Πολλοί τῶν κυριῶν νῦν φέρουσι καλύπτρας, αἵτινες οὐδέν ἄλλο εἰσὶν ἢ ἀπλῆ διαφανεῖς σκιά τῶν ἀρχαίων γρασμάτων καὶ γαλλικῆς χερσίδας, αἵτινες πρό τινα ἐτῶν ἦσαν τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀπίστου. Ἐτι καὶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν τῆς μέσης τάξεως τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς δύσεως ἀρχίζει νὰ ὑπορῶσκη. Παραδόξως

πρῶτον οἱ Τούρκοι ἤρχισαν οὕτω παραδεχόμενοι μόνον τὰ ἐξωτερικὰ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ταύτην δὲν ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσιν εἰς τὸν γενικὸν κανόνα, διότι ἐν πάσαις ταῖς χώραις ἐνθα τὸ κλίμα ἀπαιτεῖ σθένος τινα ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ ἢ γαλλικῆ μοδιστικῆ πέγνη πάντοτε διεκρίθη μετὰ τῶν σκαπανέων τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀπρόοπτος ψυχρολουσία.

πρῶτον ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῶν ποδῶν των. Ὅλα τὰ ἀνώτερα μέρη τῆς στολῆς ἔμειναν ἀμετάβλητα, ἀλλ' αἱ ἀρχαῖαι μικραὶ κίτρινοι παγούφιλοι, αἵτινες μεγάλως συνετέλουν εἰς τὸ ἀλλόκοτον ἔκεινο ὑποκλόπιον βᾶδισμα τὸ ὅποιον διακρίνει τὰς θίωματιδας, ὑπεχώρησαν εἰς κομψὰ γαλλικὰ ὑποδήματα. Εἶναι ἔως νῦν

Ἦχος σαλπύγγων ἀνήγγειλε τὴν προσέγγισιν τῆς πομπῆς καὶ ἐν ἀκαρπείᾳ πάντων τὰ ὄματα ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος ἀφ' οὗ προσεδόκατο. Πρῶτον ἔρχοντο ἀλίγοι ἐφιπποὶ, θηλαμηπόλοι ἐκ τῶν Ἀνακτόρων σὺλθοντες εἰς χρυσοῦς κροσσούς· εἶτα δὲ περὶ τοῦ εἰκοσίου οὐλεμάδες, ἐπίσης ἐφιπποὶ, φέροντες τὸ εὐρύ

γραφικὸν ἐνδυμα τοῦ τάγματος αὐτῶν. Ἀμέσως ἐπισθεν αὐτῶν εἴππευε ἀξιωματικὸς τῶν ἀνακτόρων κρατῶν πρὸ αὐτῶν μετὰ προσκεφάλαιον κεκαλυμμένον διὰ προστασίαν μεταξὺ τοῦ ὑδάματος. Μεταξὺ τῶν θεατῶν γενικῆ γνώμη ἦν ὅτι ἐν τῷ προσκεφάλαιῳ τοῦτο περιείχοντο τὰ κούρζαματα τοῦ γενεῖου τοῦ σουλτάνου, τὰ ὅποια, ὡς κοινῶς λέγεται, ἐτήσιως, διὰ σκοπὸν ὅστις ἀγροῦται, στέλλονται εἰς τὸν Σχερίφην τῆς Μέκκας. Κυρίως τις ἰστάμενος πλησίον μου ὡμοί

φανταστικὸν χορὸν γύρω ἐνὸς γελοιοποιῶ, ἰσταμένου ἐπὶ τῶν ὤμων δύο συντρόφων καὶ στηριζομένου ἐπὶ δύο μακρῶν στύλων, καὶ ποιῶντος μορφομοίαις καὶ κωμικὰς παρατηρήσεις πρὸς διασκέδασιν τοῦ πλήθους. Κατὰ πρότην ὄψιν φάνηται παράδοξον ὅτι γελοιοποιοὶ ἀναμίγνυνται εἰς θεατρικὴν τελετὴν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀνωτέρων ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν τοῦ βασιλείου, ἀλλ' ἡ περιεργὸς αὕτη ἀνάμιξις εὐθυμίας καὶ εὐλαβείας δὲν ἐφαίνετο δυσαρτεροῦσα τοὺς

Ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἐν Ἰαπωνίᾳ.

ὅστις ἐφαίνετο κάλλιον πληροφορημένος ἐμεδίασεν εἰς τὴν διάδοσιν ταύτην, καὶ ἐξήγησεν ὅτι τὸ ὡς προσκεφάλαιον δέμα περιεῖχε τὸ αὐτοκρατορικὸν Μπουγιουρουλδὶ, ἕπερ εἶναι εἰς τὴν διὰ κεραβάνων ὁδοπορίαν ὡς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα εἰς τὴν θαλασσοπλοίαν. Εἶτα εἶποντο αἱ δύο πλοῦτοι ἐξαρτημένοι κάμηλοι συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Σούρρεχ-Ερμίνι, ἀμέσως δὲ ἐπισθεν αὐτῶν θυμὸς Ἀράβων ἐκτελούντων

μουσουλμάνους θεατᾶς. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ οἱ θεαταὶ ἐφίψαν ἀπλῶς διαβητικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ γελοιοποιῶ καὶ τῶν χορευόντων συντρόφων του καὶ ἐξήτασαν μετὰ πολλῶ πλείονος προσοχῆς δεύτερον ζεῦγος καμήλων καὶ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν ἡμιόνων οἵτινες ἐκλείσαν τὴν πομπήν. Ὅτε ὁ τελευταῖος τῶν ἡμιόνων τούτων ἐξῆλθε τῆς πύλης τῶν ἀνακτόρων ὁ πρῶτος τῆς πομπῆς ἔβησεν εἰς τὸ Τσιγκι-ἔ, ἔνθα αὐτράπλειον τῆς κυ-

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Ο κ. Βαλδσταϊν, διευθυντής του στατιστικού τμήματος ἐν Βιέννῃ λέγει, ἐν ἀρχαίᾳ δημοσιευθέντι φυλλάδιῳ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἑυρώπῃ εἰς ἀνωτέραν τοῦ 90οῦ ἔτους ἡλικίαν ἀναβάντων εἶναι 112,831, ἐξ ὧν 60,203 εἰσι γυναῖκες. Ἐκ τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 100 ἔτων, εἰσι 241 γυναῖκες καὶ 161 ἄνδρες ἐν Ἰταλίᾳ, 229 γυναῖκες καὶ 183 ἐν Αὐστρίᾳ καὶ 256 γυναῖκες καὶ 524 ἄνδρες ἐν Οὐγγαρίᾳ. Ἐν Αὐστρίᾳ εἰσι 4,508,359 ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη ἀποτελοῦντες 7.5 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Εὐρέθη ὅτι ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀναλογία τῶν γερόντων εἶναι πολὺ ὑπερτέρα παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἢ παρὰ τοῖς Σλάβοις.

Ἡ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

Πόσον ὀλίγοι ἐξ ἡμῶν ἀποκτῶμεν τὴν ἐπιστήμην τοῦ βίου ἐὰν μὴ γίνομεν ἱκανῶς ἡλικιωμένοι ὥστε νὰ χάνομεν τὸ ἥμισυ τῶν Σελήτηρων του! Ἡ ἐπιστήμη τοῦ βίου συνίσταται εἰς τὸ γινῶναι πῶς νὰ φροντίζομεν περὶ τῆς υγείας ἡμῶν, πῶς νὰ μεταχειρίζομεθα τοὺς ἀνθρώπους, πῶς νὰ προοδεύομεν ὅσον πλεῖστον, δυναμέθα, καὶ πῶς νὰ διασχίζομεν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Ταῦτα εἰσὶν ὅσα ἕκαστος εἶδει νὰ γινώσκῃ καὶ τὰ ὅποια ὀλίγοιτοι γινώσκουσιν. Πῶς νὰ προφυλατῶμεθα ἐξ ἀσθενειῶν, καὶ πῶς νὰ ἀναπρῶσωμεν τὴν υγείαν καὶ τὰς δυνάμεις ἡμῶν ὅσον πλεῖστον, πῶς νὰ παιῶμεν πάντας ὄσους ἐντύχωμεν φίλους ἡμῶν—πάντα ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ βίου, τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι ὅτι μόνον ἐκτιμῶμεν τὴν ἀληθῆ ταύτης ἀξίαν ὅταν τὰ ἀνηθῶ ἔτη τοῦ βίου παρέλθωσιν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐκ τῶν 185.000 συμπληρωμένων διηρηδρομικῶν γραμμῶν ἐν τῷ κόσμῳ μέχρι τοῦ ἔτους 1878, περὶ τὸ ἥμισυ εἰσὶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Γαλλία κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἶχε 15,000 μιλίων διηρηδρομῶν, ἡ δὲ Μεγάλη Βρεττανία 17,000 μιλία. Αἱ ἀγγλικάι ἀτιμάμαθα ἔχουσι τὴν μεγίστην ταχύτητα 10 μέχρι 70 μιλία καθ' ὥραν.

Τὸ Λονδίνον ἔχει πληθυσμὸν ἀνερχόμενον εἰς 3,500,000 ἐὰν δὲ προστεθῶσι καὶ οἱ κάτοικοι τῶν πρᾶσταιῶν τότε ἔχομεν σύνολον 4,500,000. Ἡ ἔκτασις τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης εἶναι 122 τετραγωνικῶν μιλίων· ἐπὶ ἕκαστον ὄθεν τετραγωνικοῦ μιλίου ἔχει 29,322 ἀνθρώπους. Καὶ τοῖ δὲ τοσαύτῃ ἡ τοῦ πληθυσμοῦ πυκνότης ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερος τοῦ τῶν γεννήσεων. Οὕτως οἱ μὲν θάνατοι ἀνῆλθον τὸ 1878 εἰς 83,695 αἱ δὲ γεννήσεις εἰς 129,184.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κάρρων Σκοτσέην καθ' οὗ νῦν οἱ Ἄγγλοι πολεμοῦσιν ἔδρασαν ἐντὸς χύτρας Ἄγγλον αἰχμάλωτον καὶ προσεκάλεσα πάντας τοὺς ὀπλαρχηγούς του νὰ πῶσιν ἐκ τοῦ ζώου.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1872 μέχρι τοῦ 1879 ὁ ἀγγλικὸς ἄχρονος ἔσχε 21 μνησείας ἐπὶ λιβελλογραφίᾳ. Ἐδαπάνησε πρὸς ὑπεράσπισιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων 5,000 λίρ.

σπερλίνας κατακλιθεὶς, διὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς σπινθῆρας ἀναβάντα εἰς 3,200 λίρ. σπερλίνας. Εἰς τοὺς μνησείας ἐπλήρωσε μόνον 130 λίρας ἀποζημιώσεις. Ἡ εἰς τὰ ἔσοδα καταδίκη ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν εἶναι μικρὸν πράγμα.

Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀπυθύνει ἐγκυκλίον εἰς τὰς διαφόρους κυβερνήσεις τῆς Ἑυρώπης παρακαλοῦσα αὐτάς ν' ἀποτρέπωσι πᾶσαν ἐνέργειαν τῶν Μορμόνων εἰς τὰς χώρας αὐτῶν πρὸς ἀποδημιότητα. καθ' ὅσον, λέγει, οἱ αὐτοὶ προσηλυτισθέντες κολιζοῦνται εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἐν τῇ Ἀλιουρᾷ Ἀφρῆν ἢ νὰ ζῶσιν ἐν πολυγαμίᾳ.

Περὶ τοὺς 60,006 Ἰνδοὺς ἀπέριψαν τὴν εἰδολογίαν καὶ ἀπατήθησαν τὸν χριστιανισμόν κατὰ τὸ ἔτος 1878. Ὁργανίσθησαν 28 ἐπί χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι ἔχουσαι 2209 μέλη· πρὸς τούτοις προστέθησαν περὶ τὰ 432 μέλη τὸ ἐνεστὸς ἔτος.

Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει λίαν ἰσχυρὰν ἐν Τολίῳ τῆς Ἰαπωνίας, Ἰεραποστολὴν ἣτις λέγεται, ὅτι διανέμει περισσώτερα ἀντίτυπα τῶν Ἀγίων Γραφῶν παρὰ πᾶσαν ἄλλην Ἰεραποστολὴν καὶ ὅμως, παρ' ἡμῖν, ὑπάρχουσι τινὲς ἱερωμένοι τε καὶ μὴ, οἵτινες ἐμποδίζουσι τὴν κυκλοφορίαν μετοξὺ τοῦ ἐν Ἑλλάδι λαοῦ.

Ἐν Ρωσίᾳ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σμόλσκη ἐν τινὶ δάσει μεταξὺ Σολόβιτς καὶ Βόρζε 100 ζωρικοὶ καταγίνονται εἰς εὐρῆσιν τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἰβάν τοῦ Φαήροῦ, τεθαμμένου ἐκεῖ κατ' ἀρχαίον χειρόγραφον. Δὴα χρυσὰ πέταλα ἔπιπον εὐρέθησαν, ἀλλὰ χρυσὸν σταύρος ζυγίων 33 χιλιόγραμμα καὶ σάκκοι πλήρεις νομισμάτων ἀξίας 49,000,000 ρουβλίων πρέπει ἀκόρη νὰ εὐρεθῶσιν.

Ἀθήνη· Ἀντίγραφοῦ Εἰ.
Γαστήρ—Ἀστὴρ

Ἐλθσαν δ' αὐτὰ οἱ κκ. Θεοφ. Κ. Μάρκοπουλιώτης, Γ. Ξ. Παρῆς (Ἀθήνῳ), Γεωργίου Ε. Μαυρογορδάτος (Σύρου), Θεόδωρος Ζούκος (ἐξ Ἠπείρου), Παναγ. Στεφανίδης (Σμύρνης), ἐμμέτρως δὲ ὁ κ. Ἀπόστολος Μ. Κουμαριανός.

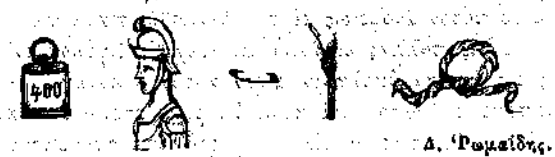
Ἄν ἦθελες γαστέρα σου φιλε νὰ ἐπαινέσης, δὲν ἔπρεπεν ὡς αἰνίγμα αὐτὴν διὰ νὰ θέσης. Ἴνα μὴ ὑβρίζοιτο τὴν νύκτα μετ' ἀστέρια, καὶ ν' ἀπορῶς ἐπὶ τὴν λύσιν τῆς μετὰ δευτέρα χέρια. Πράγμα ἄριστον ἔπραξαν νὰ πῶν γὰρ τὴν γαστέραν. Διότι σχῆμα ὁμοίον ἔχει μετὰ τὸν ἀστέρα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Αἱ ΠΕΡΙΠΛΑΑΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ, διαγγεμέναι εἰς παιδας μετὰ εἰκονογραφῶν ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Γκλάνη, μέρος 4. Ἐν Ἀθήναις 1879, 80ν σελ. 140. Τιμὴ δρ. γ. 2.

— ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ τοῦ Edward Damiron, ἥτοι ἡ περιήγησις αὐτοῦ ἐν Ἑυρώπῃ καὶ Ἀφρῆζ. Πρωτότυπον μετὰ εἰκονογραφῶν, ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Σ. Πετροπούλου. Τύποις «Ἀθηναῖδος», 16ον, σελ. 48, τιμὴ 1/2 φράγκου. Τὸ βιβλίον ταῦτο διακρινόμενον ἐπὶ τῇ εὐλόπτῳ καὶ καλῇ αὐτοῦ γλώσσῃ καὶ τῷ ρομαντικῶν ὅροι, συνιστῶμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινοῦ.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

Δ. Ρωμαίδης.